

METODY NUMERYCZNE – LABORATORIUM

Zadanie 5 – Aproksymacja wielomianami Hermite’a.

Opis rozwiązania

Celem zadania było napisanie programu, który podaną funkcję na danym przedziale aproksymuje funkcją wielomianową stworzoną na bazie wielomianów Hermite’a. Wielomiany Hermite’a to wielomiany postaci: $G_{n+1}(x) = 2G_n(x) - 2G_{n-1}(x)$, przy czym $G_0(x) = 1$ i $G_1(x) = 2x$. W przeciwieństwie do interpolacji, przy dokonywaniu aproksymacji nie potrzebujemy znać dokładnej wartości funkcji aproksymowanej dla żadnego argumentu. W celu zaimplementowania aproksymacji w programie wykorzystano kwadraturę Gaussa-Hermite’a, którą można stosować na przedziale $(-\infty, \infty)$. Kwadratura ta służy liczenia całek postaci:

$$\int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2} f(x) dx = \sum_{i=0}^2 H_i f(x_i)$$

gdzie x_i węzły kwadratury Gaussa-Hermite’a (miejsca zerowe odpowiednich wielomianów Hermite’a), a H_i to wagi kwadratury Gaussa-Hermite’a (wartości pobrane z pliku).

Aproksymacji dokonuje się wzorem:

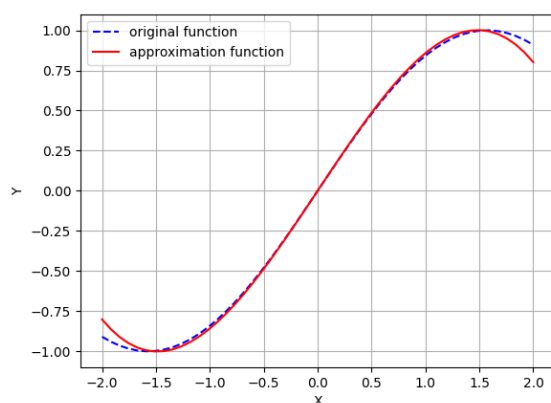
$$f(x) = \sum_{k=0}^n G_k(x) a_k$$

gdzie G_k to wielomiany Hermite’a, a_k to współczynniki obliczane ze wzoru:

$$a_k = \frac{1}{\sqrt{\pi} 2^k k!} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) H_k(x) e^{-x^2} dx$$

gdzie $f(x)$ to funkcja aproksymowana, a k to wartości: 0, 1, 2, ..., n. Błąd jest obliczany jako suma różnicy wartości funkcji między równoodległymi węzłami znajdującymi się na przedziale.

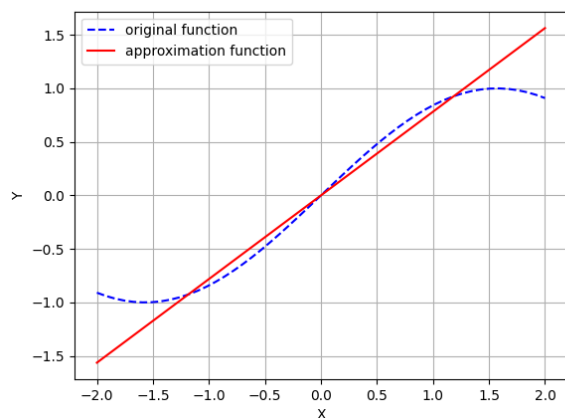
Wyniki

Funkcja aproksymowana: $f(x) = 0,3\cos(x)$

Funkcja aproksymująca: $f(x) = -0,019x^3 + 0,391x$

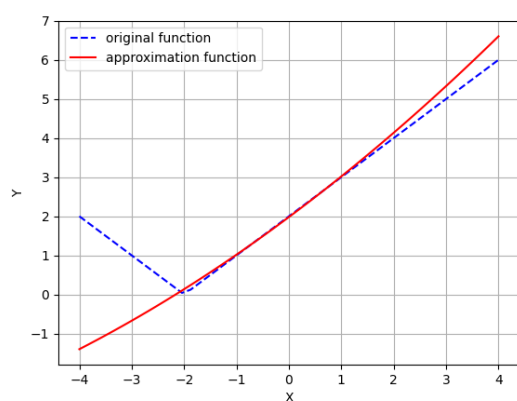
Błąd aproksymacji: 0,00098

Funkcja aproksymowana: $f(x) = 0,3\cos(x)$

Funkcja aproksymująca: $f(x) = 0,391x$

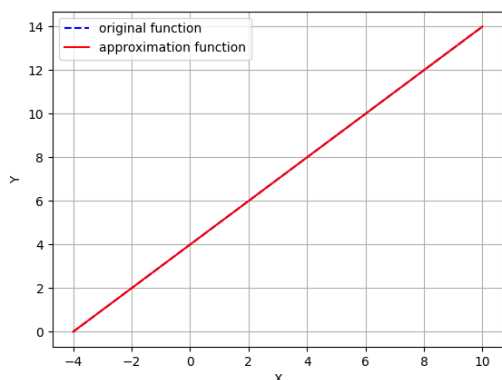
Błąd aproksymacji: 0,05598

Funkcja aproksymowana: $f(x) = |x + 2|$

Funkcja aproksymująca: $f(x) = 0,0097x^2 + 0,5x + 2$

Błąd aproksymacji: 1,08496

Funkcja aproksymowana: $f(x) = x + 4$

Funkcja aproksymująca: $f(x) = x + 4$

Błąd aproksymacji: 0

Wnioski

- Aproksymowanie wielomianami Hermite'a jest skuteczne na wąskich przedziałach lub przy mało skomplikowanych funkcjach. Przy bardziej skomplikowanych funkcjach metoda przestaje sobie radzić.
- Stopień wielomianu aproksymującego wpływał na jakość aproksymacji, ale to czy większy stopień był lepszy w tym celu zależało od funkcji i przedziału (często większy błąd przy wyższym stopniu był spowodowany szerszym przedziałem, przez co wcześniej przyzwoity wielomian nagle osiągał bardzo odległe od oryginalnej funkcji wartości).